

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016

9-16 ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
8,17-21 ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΟΕΤΗ ΑΘΗΝΑΣ

ΡΑΪΝΕΡ ΒΕΡΝΕΡ

ΦΑΣΜΠΙΝΤΕΡ

ΚΑΙ ΞΕΡΟ ΨΩΜΙ!

GOETHE
INSTITUT

ΝΥΧΤΕΣ
ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο ΡΑΪΝΕΡ ΒΕΡΝΕΡ ΦΑΣΜΠΙΝΤΕΡ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ!

Σε όλη τη μέχρι τώρα ιστορία του σινεμά, δεν έχει υπάρξει άλλος σκηνοθέτης όπως ο Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ. Μέσα σε 15 μόλις χρόνια, και μέχρι τον πρόωρο θάνατό του, ο πυρετώδης και ασταμάτητα παραγωγικός δημιουργός κατόρθωσε να γυρίσει 41 μεγάλου μήκους ταινίες, 3 μικρού μήκους και 3 τηλεοπτικές σειρές, δουλεύοντας παράλληλα ως θεατρικός συγγραφέας και σκηνοθέτης, ηθοποιός, παραγωγός, οπερατέρ, συνθέτης, μοντέρ και σκηνογράφος και αφήνοντας πίσω του ένα έργο πολυσχιδές, θαρραλέο και ολότελα μοντέρνο. Μέσα από αυτό το πλούσιο, σύνθετο και γεμάτο αντιφάσεις έργο, που δεν μοιάζει με κανένα άλλο στα χρονικά του παγκόσμιου κινηματογράφου, ο Φασμπίντερ κατόρθωσε να μεταμορφώσει τα ανοικτά τραύματα της μεταπολεμικής Γερμανίας και ολόκληρης της Ευρώπης σε μερικές από τις πιο συνταρακτικές και ανθρωπίνες κινηματογραφικές αφηγήσεις, να εισχωρήσει βαθιά στον ψυχισμό μιας χώρας και να ενώσει εκπληκτικά την συλλογική Ιστορία με τις αφοπλιστικές ιστορίες μιας κούφιας απλών και καθημερινών ηρώων, έτσι απεγνωσμένα όπως ζητούν μια θέση σε ένα σκληρό και ελάχιστα φιλόξενο κόσμο.

Πορσιότερο από κάθε άλλο εκπρόσωπο του Νέου Γερμανικού Κινηματογράφου (του «νέου κύματος» του σινεμά της Δυτικής Γερμανίας, που ξαναγεννήθηκε από τις στάχτες του στα τέλη της δεκαετίας του '60 μέσα από τις ταινίες των Βέρνερ Χέρτζογκ, Βιμ Βέντερς, Φόλκερ Σλέντορφ, κ.α), ο Φασμπίντερ άσκησε δριμύτατη κριτική στο ηθικό και πολιτικό σύστημα της χώρας του μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ενώ περιέγραφε με λεπτομέρειες ή υπαινιγμούς την παρακμή μιας κοινωνίας προσκολλημένης αναχρονιστικά σε έναν ασφυκτικό και στενόμυαλο κώδικα αξιών, που δαιμονοποιούσε όσα μέλη της διαφοροποιούνταν από τον κανόνα. Μόνο που ο Φασμπίντερ δεν έμεινε εκεί, αλλά καταπάτησε με τα αρκετυπικά θέματα του έρωτα, της ζήλιας, της προδοσίας, δίνοντας στο σινεμά του μια οικουμενική και διαχρονική χροιά, όμοια με αυτή που χαρακτηρίζει τα γνήσια έργα τέχνης.

Ενα αναδρομικό αφιέρωμα στο έργο του, στην Ελλάδα του 2016, μοιάζει πιο επίκαιρο και επείγον από ποτέ. Στο ρευστό περιβάλλον που δημιούργησε η πολύχρονη οικονομική ύφεση και η πολιτική αστάθεια, σ' έναν κόσμο στον οποίο η μετανάστευση, ο κοινωνικός αποκλεισμός, η μαζική ανασφάλεια και η εκμετάλλευση μονοπωλούν την καθημερινότητα, οι κατατρεγμένοι και περιθωριακοί ήρωες των ταινιών του σκηνοθέτη έρχονται να δώσουν και πάλι μαθήματα ανθρωπιότητας, αλληλοκατανόησης και αγάπης για οτιδήποτε οι περισσότεροι γύρω μας ορίζουν ως «ξένο» και «διαφορετικό», άρα και ύποπτο. Κι όσοι γνωρίζουν το όνομα του Φασμπίντερ μόνο από το τραγούδι του Τζιμ Πανούση, που βαφτίζει αυτό το αφιέρωμα, έχουν την ευκαιρία να εξερευνηθούν σε βάθος το έργο ενός από τους σημαντικότερους Ευρωπαίους σκηνοθέτες ο οποίος εξακολουθεί, 34 χρόνια μετά τον άδικο χαμό του, να παραμένει επαναστατικός, ασυμβίβαστος και, το κυριότερο, αποστομωτικά μοντέρνος. Ένας ρομαντικός αναρχικός με ένα ζωογόνο πάθος για το σινεμά και για τους ανθρώπους.

**ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΟΣΤΙΖΟΥΝ 5 ΕΥΡΩ.
Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ GOETHE ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.
ΘΑ ΘΗΡΕΙΤΑΙ ΣΕΙΡΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ.**

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Την αφίσα του αφιερώματος και το εξώφυλλο του ωρολόγιου προγράμματος σχεδίασε ο Βασίλης Μέξης. Τις μεταφράσεις των ξένων κειμένων έκανε η Δάφνη Δημοπούλου. Τα συμπληρωματικά κείμενα έγραψε η Γκέλυ Μαδεμλή. Τον σχεδιασμό του προγράμματος ανέλαβαν η Δήμητρα Δαριώτη και ο Γιώργος Δημητρώπουλος.

**18:00-20:00 ΔΙΨΑ ΓΙΑ ΦΑΣΜΠΙΝΤΕΡ
ΑΝΟΙΚΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟ**

Συμμετέχουν:

Ο ηθοποιός, σκηνοθέτης, σεναριογράφος, διευθυντής παραγωγής και μέλος της Γερμανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου **Χάρι Μπέαρ**, ο σκηνοθέτης **Νίκος Περάκης**, η σκηνοθέτις και Αν. Καθηγήτρια στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ **Εύα Στεφανή**, η ηθοποιός και Καθηγήτρια στο μεταπτυχιακό του τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών **Μυρτώ Ρήγου** και ο διευθυντής του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας-Νύχτες Πρεμιέρας και του περιοδικού ΣΙΝΕΜΑ **Λουκάς Κατσίκας**.

**Συντονίζει η Μαρία Κομνηνού, Γεν. Γραμ. ΔΣ Ταινιοθήκης της Ελλάδος,
Αν. Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών.**

**21:15 Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ
KATZELMACHER (1969, 88')**

Η Μαρί είναι το κορίτσι του Ερικ. Ο Πολ πλαγιάζει με την Χέλγκα. Η Ελίζαμπεθ κρατεί τον Πίτερ. Η Ρόζι πλαγιάζει με τον Φραντζ και τον κάνει να πληρώσει για αυτό: μια ομάδα νέων ανθρώπων χωρίς αυταπάτες, χωρίς ελπίδες, που ζουν σε διαμερίσματα σε σκοτεινά σοκάκια. Ο Γιώργος, ένας αλλοδαπός εργάτης ελληνικής καταγωγής, εμφανίζεται στο προσκήνιο. Δεν καταλαβαίνει γερμανικά, αλλά, εξ'αρχής, αναγκάζεται να εδραιώσει τον εαυτό του όταν βρίσκεται αντιμέτωπος με το μίσος των παιδιών προς τους ξένους, ειδικά όταν αυτοί αντιλαμβάνονται το γεγονός ότι η γοητεία και η συστολή του τον καθιστούν ελκυστικό για τα κορίτσια.

«Ο Φασμπίντερ ακολουθεί τις προκαταλήψεις αυτών των παιδιών, στα στάδια μέσα από τα οποία ξετυλίγονται, μέχρι το σημείο όπου μετατρέπονται σε πράξεις και μεταφράζονται από γλώσσα σε πραγματικότητα γροθιών, κλοτσιών και πληγμάτων. Μόνο όταν το μίσος των νεαρών ανδρών για τον Έλληνα ξένο ησυχάζει, κι εκείνος έχει μνηθεί στον κύκλο των υποδεέστερων, τον αποδέχονται. Η γνώση ότι υπάρχει κάποιος που είναι σε χειρότερη μοίρα προκαλεί πάντοτε ικανοποίηση στους εκμεταλλευόμενους.»

Βόλφραμ Σύτε, κριτικός, Δεκέμβριος 1969

Η προβολή θα γίνει παρουσία του ηθοποιού Χάρι Μπέαρ. Είσοδος ελεύθερη.

18.00 MASTERCLASS HARRY BEAR

Φιγούρα-κλειδί στη φιμιογραφία του σπουδαίου Γερμανού δημιουργού, βασικός συνεργάτης και επιστήθιος φίλος του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ από το ξεκίνημα μέχρι το τέλος της καριέρας του, ο Χάρι Μπέαρ εμφανίστηκε πρώτη φορά μπροστά από την κάμερα στον «Ελληνα Γείτονα», πρωταγωνίστησε στους «Θεούς της Πανούκλας» και συμμετείχε ερμηνευτικά σε εμβληματικά φιλμ του σκηνοθέτη όπως το «Παιχνίδι της Τύχης», η «Τρίτη Γενιά», η «Λόλα» και η «Βερόνικα Φος». Βοηθός σκηνοθέτη στα «Πικρά Δάκρυα της Πέτρα φον Καντ», στο «Βερολίνο Αλεξάντερπλάτς» και στον «Καβατζή» μεταξύ άλλων, ο Μπέαρ ανέλαβε κατά καιρούς καθήκοντα καλλιτεχνικής διεύθυνσης («Λιλί Μαρλέν»), χρημάτισε ως διευθυντής παραγωγής («Ο Γάμος της Μαρία Μπράουν»), «Η Τρίτη Γενιά») και εισέφερε καλλιτεχνικά στο πλευρό του Φασμπίντερ έως τον πρόωρο χαμό εκείνου. Επίτιμος προσκεκλημένος του αφιερώματος, ο Χάρι Μπέαρ θα προσφέρει ένα μοναδικό μάθημα επάνω στην τέχνη του και τις εμπειρίες του πλάι στον μέγιστο δημιουργό του Νέου Γερμανικού Σινεμά.

© Daniel Sonntag

Είσοδος ελεύθερη

19:00 ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΟΥΚΛΑΣ

GÖTTER DER PEST / GODS OF THE PLAGUE (1969, 91')

Μετά την αποφυλάκισή του, ένας νεαρός μικροκακοποιός γλιστρά ξανά πίσω στον σκοτεινό υπόκοσμο του Μονάχου απ' όπου προήλθε. Στην πορεία διασταυρώνεται με τις τύχες δυο γυναικών και συνάπτει μια δυνατή φιλία με τον άντρα που στάθηκε υπεύθυνος για τον θάνατο του αδερφού του. Ανάμεσα στους τέσσερις αυτούς ήρωες εγκυβιβάρεται μια ιστορία έρωτα, βίαιων παρορμημάτων και προδοσίας.

«Αφήνοντας στην άκρη τα σύνθετα ψυχοσεξουαλικά κίνητρά του, πρόκειται για ένα πανέμορφο, ακόμη και τρυφερό φιλμ. Οι «Θεοί της Πανούκλας» απεικονίζουν τη ματαιότητα του έρωτα και το αιμωτικό αναπόφευκτο του θανάτου».

Μαίκα Κορέσκι, κριτικός, Αύγουστος 2013

Παρουσία του πρωταγωνιστή της ταινίας Χάρι Μπέαρ

© RMFF

© Peter Gauhe, München und Deutsches Filmmuseum/Frankfurt am Main

20:45 ΤΑ ΠΙΚΡΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑ ΦΟΝ ΚΑΝΤ

DIE BITTEREN TRÄNEN DER PETRA VON KANT / THE BITTER TEARS OF PETRA VON KANT (1972, 124')

Η σχεδιάστρια μόδας Πέτρα φον Καντ κατοικεί σε ένα ακριβά επιπλωμένο διαμέρισμα-στούντιο μαζί με τη βοηθό και υπηρέτριά της, Μαρλέν, η οποία σιωπηλά εκτελεί όλες τις διαταγές της και υπομένει όλες τις διαθέσεις της. Η Πέτρα ερωτεύεται ένα κορίτσι, την Κάριν, η οποία είναι τουλάχιστον δέκα χρόνια νεώτερή της. Η Πέτρα θέλει τη νεαρή Κάριν μονάχα για τον εαυτό της, ενώ η Κάριν θέλει να εκμεταλλευτεί την εύπορη Πέτρα, διατηρώντας παρ'όλαυτά την ελευθερία της. Το γεγονός αυτό οδηγεί την Πέτρα σε απόγνωση.

«Η Μαρλέν φεύγει επειδή έχει αποδεχτεί το ρόλο της καταπιεσμένης και της εκμεταλλευόμενης και επειδή στην πραγματικότητα είναι φοβισμένη από την ελευθερία που της προσφέρεται. Ελευθερία σημαίνει, πρακτικά, ότι κάποιος συλλογίζεται τη ζωή του, κι εκείνη δεν είναι συνηθισμένη να κάνει κάτι τέτοιο. Πάντοτε έκανε ότι της έλεγαν να κάνει και ποτέ δεν πήρε αποφάσεις για τον εαυτό της. Γι' αυτό φοβάται την ελευθερία, και όταν τελικά εγκαταλείπει την Πέτρα, δεν το κάνει – κατά τη γνώμη μου – για να κερδίσει ελευθερία, αλλά για να ψάξει για έναν άλλο ρόλο δούλας. Πολλοί άνθρωποι έχουν ερμηνεύσει την ταινία να σημαίνει ότι στο τέλος χειραφετείται, αλλά εγώ δεν το πιστεύω αυτό καθόλου. Θα ήταν υπερβολικά αισιόδοξο και ουτοπικό να πιστέψουμε ότι κάποιος που έχει επανειλημμένως κάνει αυτό που άλλοι άνθρωποι όριζαν για λογαριασμό του – και μάλιστα επί 30 έτη – θα μπορούσε ξαφνικά να επιλέξει την ελευθερία».

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, 1973

Προλογίζει η σκηνοθέτις Αντζελα Μπρούσκου

23:15 Ο ΚΑΒΑΤΖΗΣ

QUERELLE (1982, 106')

Ο ναύτης Κερέλ είναι όμορφος και διψασμένος για κίνδυνο. Ξεμπαρκάρει στο λιμάνι της Βρέστης και επισκέπτεται το μπορντέλο της Λιζιάν, ερωμένης του αδελφού του, προκειμένου να πουλήσει όπιο. Η βίαιη σεξουαλική συνύρεσή του με τον σύζυγο της πατρόνας θα τον σπρώξει αιφνίδια σε ένα κόσμο απαγορευμένων παθών και απωθημένων ενστίκτων όπου ο έρωτας και ο θάνατος απέχουν μόλις μια ανάσα.

«Η ταινία αυτή αφιερώνεται στη φιλία μου με τον Ελ Χέντι Μπεν Σάλεμ μ' Μπάρεκ Μοχάμεντ Μουστάφα».

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, Μάιος 1982

Προλογίζει ο σκηνοθέτης Κωνσταντίνος Γιάνναρης

© Roger Fritz

© Karlf Reiter

Σάββατο 10 Δεκεμβρίου

16:00 ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ: 1-8, (497')

Προλογίζει ο συγγραφέας Πέτρος Μάρκαρης

Κυριακή 11 Δεκεμβρίου

16:00 ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ: 9-13, ΕΠΙΛΟΓΟΣ, (405')

Προλογίζει ο κριτικός Ακης Καπράνος

ΒΕΡΟΛΙΝΟ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡΠΛΑΤΣ

BERLIN ALEXANDERPLATZ, (1979-80)

Εχοντας καταδικαστεί για τη δολοφονία της φιλενάδας του, ένας άντρας αποφυλακίζεται ύστερα από τέσσερα χρόνια και προσπαθεί να προσαρμοστεί στην αντίξοχη οικονομική κατάσταση του Βερολίνου της δεκαετίας του '20, πασχίζοντας αφ' ενός να μην ενδώσει και πάλι στην παραβατική ζωή που τον χαρακτήριζε παλιότερα και αφ' ετέρου να επιβιώσει, δίχως αυτό να συμβεί σε βάρος των άλλων. Ο Φασμπίντερ διασκευάζει το ομότιτλο βιβλίο του Αλφρεντ Ντέμπλιν σε ένα μνημειώδες φιλμ-ποταμό, διαρκείας 15 1/2 ωρών, γυρισμένο για λογαριασμό της τηλεόρασης αλλά με κινηματογραφική σύλληψη και εκτέλεση, το οποίο θεωρείται από πολλούς ως ένας πραγματικός σταθμός στην ιστορία της μικρής και της μεγάλης οθόνης.

«Αυτά που μάλλον θα αφυπνίσουν φοβίες στους ανθρώπους εκ πρώτης όψεως, ελπίζω ότι θα προκαλέσουν επίσης μέσα τους και μια ευαισθησία για την γερμανική Ιστορία. Και αυτό είναι ουσιαστικό και απαραίτητο. Γιατί αν η γερμανική Ιστορία καταπιεστεί και πάλι, κάτι θα αρχίσει να ζυμώνεται ξανά κάτω από την επιφάνεια, εφ' όσον κανείς δεν έχει συμβιβαστεί με το Τρίτο Ράιχ. Κατά τη γνώμη μου, το Τρίτο Ράιχ δεν ήταν σε καμία περίπτωση ιστορικό ατύχημα, αλλά μια αρκετά λογική εξέλιξη της γερμανικής Ιστορίας. Και η δημοκρατία μετά το 1945 λειτουργεί μέσω πολλών συμπεριφορών που έπαιξαν ένα ρόλο στην άνοδο του Τρίτου Ράιχ, όσον αφορά στην ανατροφή και την εξουσία».

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, 1980

18:00 ΦΑΣΜΠΙΝΤΕΡ

FASSBINDER, (2015, 92')

της Ανεκατρίν Χέντελ

Με συνεντεύξεις των σημαντικότερων πρωταγωνιστών και συνεργατών του (Χάνα Σιγκούλα, Χάρι Μπέαρ, Μάργκιτ Κάρστενσεν, Ιμ Χέρμαν, Γιουλιάνε Μαρία Λόρεντζ, Φόλκερ Σλέντορφ), σπάνια στιγμιότυπα από τα παρασκήνια των κορυφαίων δημιουργιών του και πολύτιμο αρχαιολογικό υλικό, που βλέπει το φως για πρώτη φορά, το ντοκιμαντέρ της Χέντελ ικνιλατεί την περιπετειώδη καλλιτεχνική πορεία και ζωή που ακολούθησε ο Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ προκειμένου να γίνει ένας από τους πιο επαναστατικούς σκηνοθέτες του σινεμά. Η ταινία προβάλλεται σε πανελλήνια πρεμιέρα.

© RWFF

22:00 ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΡΟΥΛΕΤΑ

CHINESISCHES ROULETTE / CHINESE ROULETTE (1976, 86')

Στο Μόναχο, ένα ανδρόγυνο αποκαιριέζεται για το σαββατοκύριακο. Εκείνη θέλει να πάει στο Μιλάνο κι εκείνος στο Οσλο. Αλλά την ίδια εκείνη ημέρα συναντιούνται ξανά σε ένα κάστρο το οποίο τους ανήκει από κοινού. Εκείνη συνοδεύεται από τον εραστή της, κι εκείνος από την ερωμένη του. Προς έκπληξή τους, η ανάπηρη κόρη τους καταφτάνει με την κωφόρα δασκάλα της, διοργανώνοντας μια σαρόννια παρτίδα «Κινέζικης Ρουλέτας», ένα είδος παιχνιδιού της αλήθειας, με απρόσμενες και βίαιες συνέπειες.

«Αυτή είναι η πρώτη από τις ταινίες μου στην οποία δεν διηγούμαι την ιστορία πλέον μέσα από τους ηθοποιούς. Η ιστορία σχετίζεται με το πώς οι άνθρωποι είναι τόσο αποξενωμένοι ώστε συνεχίζουν τις σχέσεις τους ο ένας με τον άλλον παρότι αυτές έχουν τελειώσει από καιρό. Όλες οι ανθρώπινες σχέσεις έχουν συρρικνωθεί σε πράξεις επανάληψης και τελετουργίας - και θέλουμε να το αποκαλύψουμε αυτό, αλλά όχι δείχνοντας πώς οι άνθρωποι πραγματικά συμπεριφέρονται ή πώς αυτό αντικατοπτρίζεται στα πρόσωπά τους, αλλά με τις κινήσεις της κάμερας. Όταν η κάμερα κινείται γύρω από ένα νεκρό αντικείμενο για πολύ ώρα, τότε το νεκρό αντικείμενο γίνεται αναγνωρίσιμο ως έχει επιτρέποντας την λαχτάρα για εμφάνιση κάποιου σημαδιού ζωής, και για αυτό οι άνθρωποι θα λαχταρήσουν να βγουν από αυτήν την αστική τελετουργία. Έχω προσπαθήσει να κάνω μια ταινία που σπρώχνει στα άκρα το τεχνητό και μια μορφή τέχνης, με σκοπό να τα θέσει τελείως υπό αμφισβήτηση στη συνέχεια. Είμαι αρκετά σίγουρος ότι δεν υπάρχει άλλη ταινία στην ιστορία του κινηματογράφου με τόσες πολλές κινήσεις της κάμερας, τόσα πολλά ζουμ και κινήσεις των ηθοποιών όσο αυτή».

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, 1977

© RWFF

© RWFF

19:00 ΦΥΛΑΧΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΜΙΑ ΙΕΡΗ ΠΟΡΝΗ
WARNUNG VON EINER HEILIGEN NUTTE / BEWARE OF A HOLY WHORE (1970,103')

Σε ένα ξενοδοχείο κάπου στην Ισπανική ακτή, ένα κινηματογραφικό συνεργείο περιμένει τον σκηνοθέτη, τον πρωταγωνιστή, τα χορηγικά κεφάλαια από την Βόννη και το υλικό της ταινίας. Η ατμόσφαιρα ανάμεσα σε αυτούς εν αναμονή διακυμαίνεται ανάμεσα σε υστερία και απάθεια. Όταν ο σκηνοθέτης Τζεφ καταφτάνει μαζί με τον πρωταγωνιστή Εντι Κόνσταντιν, αμέσως γίνεται το επίκεντρο του χάους, καθώς ολόκληρη η ομάδα αρχίζει να επαναστατεί.

«Μου αρέσουν πολλά πράγματα στις πρώτες εννέα ταινίες μου μέχρι την 'Πόρνη', απλώς επειδή αυτές οι ταινίες εκφράζουν στο σύνολό τους, και με έναν πολύ ρεαλιστικό τρόπο, την κατάσταση στην οποία βρισκόμουν τότε, και πολύ περισσότερο απ' ό,τι ατομικά η κάθε ταινία. Εάν κάποιος τις δει συγκεντρωμένες, είναι εμφανές ότι γυρίστηκαν από κάποιον που μεταμόρφωσε την ευαισθησία του, την εκθρόνισή του και τους φόβους του σε φιλμ».

Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, 1971

Προλογίζει ο σκηνοθέτης Μενέλαος Καραμαγγιώλης

21:00 ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ
FAUSTRECHT DER FREIHEIT / FOX AND HIS FRIENDS (1974, 123')

Πρώην ταιρκόλανος και νυν άνεργος ηθοποιός, ο Φραντς κερδίζει στο λαχείο ένα μεγάλο χρηματικό ποσό και σχετίζεται ερωτικά με τον ονομη γιο μιας χρεωκοπημένης οικογένειας επιχειρηματιών, ο οποίος

τον εκμεταλλεύεται για να καπηλευτεί την περιουσία του. Φαίνεται, ωστόσο, ότι ολόκληρος ο γκέι κύκλος του γιού έχει ως στόχο του να εκμεταλλευτεί τον πρόθυμο και ερωτοκτηπιμένο νεαρό.

«Είναι καθαρά συμπωματικό ότι αυτή η ιστορία εκτυλίσσεται ανάμεσα σε γκέι. Θα μπορούσε να συμβεί ανάμεσα και σε άλλους ανθρώπους γιατί, από ένα σημείο κι έπειτα, το κοινό ξενάει ότι οι ήρωες είναι γκέι, αν και κάποια στιγμή θα αναρωτηθεί: «Τι είδαμε στην πραγματικότητα; Είδαμε μια ιστορία να εκτυλίσσεται ανάμεσα σε ανθρώπους τους οποίους θεωρούσαμε αψύσικους». Και μέσα από αυτού του είδους τη σύγχυση, ένα είδους θεραπείας-σοκ, βλέπουν διαφορετικά ολόκληρη την ιστορία. Σε κάθε περίπτωση, πιστεύω πως οι ταινίες γίνονται ταινίες αφότου κάνουν το πέρασμά τους στο μυαλό των ανθρώπων. Και γι' αυτό δεν πιστεύω πως η ταινία φτάνει στο τέλος της επί της οθόνης, αλλά εμπνέει στο κοινό τον θυμό για όλους εκείνους τους ανθρώπους που είναι εξαιρετικά καλύτερες ευκαιρίες και πιθανότητες από την κοινωνία».

Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, 1974

Προλογίζει ο δημοσιογράφος Ηλίας Κανέλλης

© RWFF

19:00 ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΘΕΛΩ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΕ ΑΓΑΠΑΤΕ
ICH WIL DOCH NUR, DASS IHR MICH LIEBT / I ONLY WANT YOU TO LOVE ME, (1975, 104')

Η ιστορία ενός νεαρού άντρα ονόματι Πίτερ ο οποίος προσπαθεί να αγοράσει την αγάπη που πάντοτε του είχαν αρνηθεί. Πάντοτε φέρνει λουλούδια στη μητέρα του. Στον ελεύθερό του χρόνο χτίζει το σπίτι των γονιών του. Αγοράζει ακριβά έπιπλα και οικιακές συσκευές για την γυναίκα του, έχοντας παντρευτεί ώστε να ξεφύγει από τους περιορισμούς της ζωής στο σπίτι, και την κακομαθαίνει με διάφορους τρόπους προσφέροντάς της δώρα. Σύντομα αδυνατεί πλέον να πληρώσει τις δόσεις, όταν κάνει τη δουλειά του, και οδηγείται στην απόγνωση και την τρέλα.

«Οι γονείς του φιλμ δεν λαμβάνουν υπ'όψιν τους πλέον την αγάπη – μόνο τα χρήματα τα οποία εξαφανίζονται κάθε φορά που κάποιος από τους δύο αγοράζει αγάπη στο ένα μέρος ή το άλλο. Κι αυτή ακριβώς είναι η συμπεριφορά την οποία διδάχτηκε ο Πίτερ κατά τη διάρκεια της υποτιθέμενης ανατροφής του, ότι πρέπει να την πληρώσεις την αγάπη αν την θέλεις, και αδυνατεί να φανταστεί κάτι διαφορετικό. Βέβαια, στην προκειμένη περίπτωση, η νεότητα του Πίτερ συμπίπτει με μια πολύ σημαντική εξέλιξη στην κοινωνία μας, το λεγόμενο οικονομικό θαύμα. Δεν εμφανίζεται στην ταινία και σίγουρα δεν κατονομάζεται, αλλά παίζει σημαντικό ρόλο στην αντίληψή μου ως προς τι συνέβη στον Πίτερ ως παιδί. Εκείνη την εποχή, τους ενήλικες τους απασχολούσε αυτό που ανέφεραν ως "ανακατασκευή της Γερμανίας", και μπορείτε να

© Bavaria Film/Karl Reiter

φανταστείτε ότι παραμερίζει τα παιδιά τους και δεν είχαν και τόσο πολύ χρόνο για την ανατροφή τους. Πάντως, ξέρω πάρα πολλούς ανθρώπους που μεγάλωσαν εκείνη την περίοδο και που τώρα είναι απλώς κατεστραμμένοι».

Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, 1976

Προλογίζει η ψυχίατρος και υπαρξιακή αναλύτρια Χλόη Κολύρνη

21:00 ΑΠΟΓΝΩΣΗ
DESPAIR – EINE REISE INS LICHT / DESPAIR (1977, 119')

Ο Χέρμαν, ένας Ρώσος μετανάστης, ιδιοκτήτης ενός μικρού εργοστασίου σοκολάτας στο Βερολίνο των αρχών της δεκαετίας του '30, έχει την πεποίθηση ότι τον παρακολουθεί και τον καταδιώκει ένας σωσίας, ειδικά όταν ξαπλώνει στο κρεβάτι με την γυναίκα του. Μια μέρα γνωρίζει τον άνεργο καλλιτέχνη Φέλιξ Βέμπερ, τον οποίο θεωρεί ως τον σωσία του. Προσπαθεί να πείσει τον Φέλιξ για ένα σχέδιο: οι δυο τους να ανταλλάξουν ρούχα και ταυτότητες. Είναι σημαντικό για τον Χέρμαν να ιδωθεί σε δύο διαφορετικά μέρη την ίδια στιγμή. Ο Φέλιξ συμφωνεί να το κάνει...

«Πρόκειται για μια απόπειρα να δοθεί προτίμηση στην τρέλα αντί της ομαλότητας. Μόνο και μόνο η σκέψη του να βρεθείς αντιμετώπιος με μια τέτοια απόφαση είναι είτε αλλοτριωτική ή μοιάζει να προκαλεί τόσο φόβο ώστε πολύ άνθρωποι την έχουν αποφύγει. Τι κάνουν συνήθως άνθρωποι σαν τον Χέρμαν όταν συνειδητοποιούν ότι έχουν φτάσει σε ένα σημείο καμής όπου έχουν αφήσει τα πάντα πίσω τους και δεν έχει απομείνει τίποτα στο οποίο να προσβλέπουν; Μετριάζουν τις απαιτήσεις τους, κάνουν παραχωρήσεις και προτού παραδεχτούν ότι η ζωή τους έχει τελειώσει, περνούν τις εναπομείνουσες μέρες τους μέσα σε μια θάλασσα συμβιβασμών και αποτυχιών. Οι λίγοι που, από την άλλη πλευρά, επαναστατούν, ακόμη κι αν το κάνουν με απόλυτα παράλογο τρόπο, πετυχαίνουν κάτι: ανακαλύπτουν εκ νέου κάτι που τους δίνει ελπίδα. Οπότε δεν πρόκειται για ορθολογική εξέγηση, αλλά σε σύγκριση με εκείνους που παραιτούνται από τη ζωή, προτιμώ εκείνους που – ακόμα και μέσα στην τρέλα – είναι τουλάχιστον ικανός για λίγη ελπίδα».

Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, 1980

Προλογίζει ο κριτικός Γιάννης Ζουμπουλάκης

© Bavaria Film/Cubal-Screen

19:00 Η ΜΑΝΑ ΚΙΟΥΣΤΕΡΣ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

MUTTER KÜSTERS FAHRT ZUM HIMMEL / MOTHER KUSTERS GOES TO HEAVEN (1975, 102')

Ο Χέρμαν Κιούστερς, ο οποίος εργάζεται στο ίδιο εργοστάσιο ελαστικών στην Φρανκφούρτη τα τελευταία είκοσι χρόνια, σκοτώνει έναν προϊστάμενό του και στη συνέχεια αυτοπυροβολείται. Η απειλή μαζικών απολύσεων διαφαίνονται ήδη στα σκαριά. Η γυναίκα του, Μάτερ Κιούστερς, βρίσκεται αρχικά αβοήθητη εν όψει της καταστροφής. Ο γιος του και, πάνω από όλα, η σύζυγός του της γυρίζουν την πλάτη, γιατί δεν θέλουν να συνδεθούν με κανέναν τρόπο δημοσίως με την υπόθεση δολοφονίας, ενώ γύρω της συγκεντρώνονται σταδιακά ένα σωρό διαφορετικοί άνθρωποι που προσπαθούν να καπνλευτούν τη θλιβερή αυτή ιστορία, ο καθένας για δικό του όφελος.

«Επειτα από μια ειδική προβολή στην Μπερλινάλε, οι διανομείς δεν τόλμησαν να προβάλλουν την ταινία στις γερμανικές αίθουσες. Φοβόντουσαν πιθανές δράσεις διαμαρτυρίας από την Αριστερά. Ο Φασμπίντερ δεν παραλείπει τίποτα στην κρίση του πάνω σε όλους τους χαρακτηριστικούς τύπους ανθρώπων που εμφανίζονται στην ταινία: είναι όλοι ψυχροί, ψευδείς, αναισθητοί και εγωιστές. Κάνει μονάχα μία εξαίρεση: την Μάτερ Κιούστερς. Τη μετατρέπει σε μια πραγματική σούπερ μητέρα, την πραγματική ηρωίδα της ταινίας. Εργάζεται ολόκληρη την ημέρα χωρίς να παραπονιέται. Καταπίνει τον εγωισμό και την αναισθησία των άλλων χωρίς να κατηγορεί κανέναν. Όταν οι δημοσιογράφοι που διψούν για σκάνδαλο της επιτίθενται σαν γύπες, φωτογραφίζοντάς την με τις αυτόματες κάμερές τους την ώρα που μαγειρεύει, κάνει δουλειές οπιτιού, στρώνει τα κρεβάτια και κοιτάει την τελευταία φωτογραφία του συζύγου της, εκείνη υπομονετικά το επιτρέπει, γιατί αντιλαμβάνεται πως έχει μια δουλειά που πρέπει να κάνει».

Ρούντολφ Τομ, σκηνοθέτης, 2 Ιανουαρίου 1976

Προλογίζει ο θεωρητικός κινηματογράφου Νίκος Σαββάτις

21:00 Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΚΡΥΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

LIEBE IST KÄLTER ALS DER TOD / LOVE IS COLDER THAN DEATH (1969, 88')

Ο μικροκακοποιός Φραντζ αρνείται να ενταχθεί σε ένα συνδικάτο γκάνγκστερ. Το συνδικάτο υποχωρεί, αλλά του συστήνουν τον όμορφο Μπρούνο. Ο Φραντζ αγαπάει τον Μπρούνο. Ο Μπρούνο, τον οποίο η αστυνομία δεν γνωρίζει, διαπράττει δολοφονίες, για τις οποίες η αστυνομία κατηγορεί τον Φραντζ. Οι δυο τους προχωρούν στον σχεδιασμό μιας ληστείας σε τράπεζα.

«Θέλω να δω τους ανθρώπους που θα παρακολουθήσουν αυτήν την ταινία να επανεξετάζουν τα δικά τους πολύ προσωπικά συναισθήματα. Σε αυτό στοχεύω, τίποτα άλλο. Βρίσκω κάτι τέτοιο περισσότερο πολιτικό ή περισσότερο πολιτικά επιθετικό από το να δείξω την αστυνομία ως τον μεγάλο δυνάστη. Αυτό δεν θα με ενδιέφερε καν στην παρούσα στιγμή. Στην παρούσα στιγμή, είμαι αντίθετος στο να παντρεύονται οι άνθρωποι, για παράδειγμα, και στο να φέρνουν παιδιά στον κόσμο χωρίς να σταθούν να το σκεφτούν, ή στους ανθρώπους που σκέφτονται ότι πρέπει να συμπαθούν ο ένας τον άλλο, παρότι δεν ξέρουν καν τι σημαίνει να συμπαιθείς πραγματικά κάποιον».

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, 1969

Προλογίζει ο κριτικός Λευτέρης Αδαμίδης

19:00 Ο ΕΜΠΟΡΟΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

HÄNDLER DER VIER JAHRESZEITEN / THE MERCHANT OF FOUR SEASONS (1971, 88')

Η ταινία λαμβάνει χώρα στην εποχή του γερμανικού οικονομικού θαύματος, τη δεκαετία του '50. Ο πρώην λεγεωνάριος και πρώην αστυνομικός Χανς Επ, που δεν κατάφερε ποτέ να εκπληρώσει τις προσδοκίες της μητέρας του, τώρα εργάζεται ως έμπορος φρούτων, περιφέροντας το καρότσι του στα σοκάκια. Πολλά έχουν πάει στραβά στη ζωή του. Πίνει, κακομεταχειρίζεται την γυναίκα του, η οποία δεν του δείχνει πλέον καμία τρυφερότητα, και μια μέρα παθαίνει την πρώτη του καρδιακή προσβολή. Μετά την ανάρρωσή του προσλαμβάνει ως υπάλληλο τον Χάρι, τον παλιό του σύντροφο από την Λεγεώνα των Ξένων. Το εμπόριο φρούτων ανθίζει, η κατάθλιψη χτυπά, παρ'όλα αυτά, μοιραία την πόρτα στον Χανς.

«Η ταινία προέκυψε ως επακόλουθο μιας περιόδου κατά την οποία ασχολούμουν εντατικά με τα μελοδράματα του Ντάγκλας Σερκ. Και εισήγαγα κάποια στοιχεία μέσα στην ταινία, τα οποία είχα διδαχτεί από εκείνον και που ήμουν σίγουρος ότι θα άρεσαν και θα ενδιέφεραν το κοινό. Για παράδειγμα, υπάρχει η ιστορία του Καρλ, που περνά τη νύχτα με την γυναίκα του φρουτέμπορου και επανεμφανίζεται αργότερα ως υπάλληλος. Μάλλον δεν θα μπορούσα να το κάνω αυτό πριν, γιατί έμοιαζε σαν όνειρο. Τώρα μπορούσα να το κινηματογραφήσω. Μου έμοιαζε πλέον αρκετά λογικό, και θα τείνω να διηγούμαι παρόμοιες ιστορίες και στο μέλλον, γιατί τις προτιμώ. Όταν πρωτοεξέκρινσα, προτιμούσα πραγματικά κοιλ, στιλάτες, σχεδιασμένες ταινίες από δράματα. Και τώρα προτιμώ τα μελοδράματα».

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, 1971

Προλογίζει ο κριτικός Χρήστος Μήτσις

20:30 ΕΝΣΥΡΜΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

WELT AM DRAHT / WORLD ON A WIRE (1973, 210')

Αν η επιστημονική φαντασία είναι το μόνο κινηματογραφικό είδος που προσφέρει σ' έναν σκηνοθέτη την απόλυτη ελευθερία να φτιάξει έναν κόσμο από το μηδέν, χωρίς να δεσμεύεται από συγκρίσεις με την πραγματικότητα, η φαντασία που δημιουργού οραματίζεται ένα μέλλον νασιομωσαϊκό με τον παρόν, όπου η ανθρωπότητα βρίσκεται εγκλωβισμένη σε ένα ψεύτικο είδωλο του εαυτού της. Οδηγός μας σ' αυτό τον λαβύρινθο αντικατοπτρισμών είναι ένας επιστήμονας ο οποίος γίνεται επικεφαλής ενός προγράμματος αναπαραγωγής ανθρώπινων ομοιωμάτων που δεν έχουν ιδέα για την ταυτότητά τους και για το ότι είναι προϊόντα ενός κεντρικού υπολογιστή. Στην προσπάθειά του να λύσει ένα αλλόκοτο αίγισμα, ανακαλύπτει πως η «αλήθεια» και η «πραγματικότητα» δεν είναι ταυτόσημες έννοιες. Η ταινία προβάλλεται σε πανελλήνια πρεμιέρα.

«Η συνάφεια της ταινίας με τη σημερινή εποχή είναι εκπληκτική. Αν και χρονολογίας 1973, ο σκηνηκός διάκοσμος έχει αποτελέσει αντικείμενο μίμησης πολλές φορές και εοχάτως βρίσκεται ξανά στη μόδα. Τα τελευταία 45 λεπτά του φιλμ έχουν μια λογική βιντεοπαχνιδιού που προαναγγέλλει το "eXistenZ" του Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ και το "Avalon" του Μαμόρου Οσι. Όσο

για το απίθανο ρομαντικό φινάλε, αυτό ανήκει κατευθείαν στον 21ο αιώνα».

Τζ. Χόμπερμαν, κριτικός, Ιούλιος 2011

Προλογίζει ο σκηνοθέτης Γιάννης Βεσολιές

19:00 **Η ΤΡΙΤΗ ΓΕΝΙΑ**
DIE DRITTE GENERATION / THE THIRD GENERATION (1978, 110')

Χειμώνας 1978, στο Δυτικό Βερολίνο. Μια ομάδα νέων ανθρώπων που τους συνδέει η μυστικότητα και ο τυφλός ακτιβισμός, αλλά όχι οι πολιτικές πεποιθήσεις, αρχίζει να κινείται υπογείως όταν δέχεται επίθεση από την αστυνομία. Στις 27 Φεβρουαρίου, την Τρίτη του Καρναβαλιού, αυτοί οι νέοι τρομοκράτες απαγάγουν τον αντιπρόσωπο μιας αμερικανικής εταιρείας υπολογιστών.

«Ο τίτλος αναφέρεται στην τρίτη γενιά τρομοκρατών, ένα θέμα το οποίο είναι, δυστυχώς, αρκετά της μόδας. Η πρώτη γενιά ήταν εκείνη του '68. Ιδεαλιστές που ήθελαν να αλλάξουν τον κόσμο και φαντάζονταν ότι μπορούν να το κάνουν με λέξεις και συλλαλητήρια. Η δεύτερη ήταν η Ομάδα Μπάντερ- Μάινκοφ, η οποία μετέβη από την νομιμότητα στην ένοπλη μάχη και την απόλυτη παρανομία. Η τρίτη είναι υπαρκτή στις μέρες μας, τα μέλη της απλώς δρουν χωρίς να σκέφτονται, ούτε έχουν κάποια ιδεολογία ούτε καθόλου πολιτική, και σίγουρα, εν αγνοία τους, επιτρέπουν στους εαυτούς τους να καθοδηγηθούν από άλλους, σαν ένα κοπάδι από πρόβατα. Η ταινία είναι κωμωδία, ή ακόμη καλύτερα ένα παιχνίδι του σαλονιού με θέμα την τρομοκρατία. Σε έχει ίσα αλλά ριζικά διαφορετικά μέρη. Καυστικό και περιφρονητικό, με αισθήματα και ένταση, συζητήσεις και

καρικατούρες, σκληρότητα και ανοησία, σε μια ατμόσφαιρα σαν όνειρο, σαν παραμύθι. Όπως τα παραμύθια που λες στα παιδιά ώστε να τους φανεί ευκολότερο να υποστούν τις ζωές τους ως σώματα θαμμένα ζωντανά».

Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, 1978

Προλογίζει ο συγγραφέας και δημοσιογράφος Κώστας Καλόπουλος

21:00 **Η ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΑ 13 ΦΕΓΓΑΡΙΑ**
IN EINEM JAHR MIT 13 MONDEN / IN A YEAR OF 13 MOONS (1978, 124')

Για πέντε ολόκληρες ημέρες ενός καλοκαιριού, ο Φασμίντερ ακολουθεί τον τρανσέξουαλ πρωταγωνιστή του στην κόλαση των ανθρωπίνων υπάρξεων, σε μια απολύτως καταπιεστική Φρανκφούρτη, σε μια πορεία απελπισίας προς αναζήτηση μιας ελπίδας που θα κρατήσει τον ήρωα στη ζωή. Αν δεν τον σπρώξει πιο γρήγορα στον θάνατο...

«Η ταινία διηγείται τις συναντήσεις ενός ανθρώπου, τις τελευταίες πέντε ημέρες της ζωής του, και προσπαθεί να συμπεράνει, βάσει αυτών των συναντήσεων, εάν η απόφαση αυτού του ανθρώπου να μην επιτρέψει άλλες μέρες να ακολουθήσουν πρέπει να απορριφθεί, ή τουλάχιστον πρέπει να γίνει κατανοητή, ή είναι ίσως ακόμα και αποδεκτή. Η ταινία διαδραματίζεται στην Φρανκφούρτη, μια πόλη της οποίας η συγκεκριμένη δομή σχεδόν προσκαλεί βιογραφίες όπως τούτη εδώ, ή τουλάχιστον δεν τις κάνει να φαίνονται ιδιαίτερες ως εξαιρέσεις. Η Φρανκφούρτη δεν είναι μέρος για φιλική μετριοπάθεια, για την ισοπέδωση αντιθέσεων, ούτε είναι ήσυχη, της μόδας ή καλή. Η Φρανκφούρτη είναι μια πόλη όπου μπορεί κανείς να δει τις κοινωνικές αντιθέσεις που επικρατούν σε κάθε γωνία του δρόμου, παντού και συνεχώς, τουλάχιστον αν δεν πέσει εξαρχής επάνω τους, αντιθέσεις οι οποίες επιτυχημένα έχουν επεξεργαστεί ώστε να κρύβονται από οπουδήποτε αλλού».

Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, 1978

Προλογίζουν η συγγραφέας και ηθοποιός Μπέττυ Βακαλίδου και ο Διευθυντής των Νυχτών Πρεμιέρας Λουκάς Κατσίκας

19:00 **Ο ΦΟΒΟΣ ΤΡΩΕΙ ΤΑ ΣΩΘΙΚΑ**
ANGST ESSEN SEELE AUF / ALI: FEAR EATS THE SOUL (1974, 91')

Μπαίνοντας σε ένα μπαρ όπου συχνάζουν ξένοι προκειμένου να ξεφύγει από τη βροχή, μια εξηντάχρονη χήρα που εργάζεται ως καθαρίστρια γνωρίζει έναν Μαροκινό, τον Αλι, ο οποίος είναι τουλάχιστον 20 χρόνια νεότερός της. Ο Αλι χορεύει μαζί της, την συνοδεύει σπίτι, κοιμούνται μαζί. Σύντομα μετακομίζει στο διαμέρισμά της, δοκιμάζει να συγκατοικήσει μαζί της και οι δυο τους αποφασίζουν κάποια στιγμή να παντρευτούν, προκαλώντας όμως έτσι την αποδοκιμασία και τον οργή από τον περιγυρό τους.

«Εχω ήδη πει μια φορά αυτήν την ιστορία. Για την ακρίβεια την έχει διηγηθεί μια σερβιτόρα στο φιλμ «Ο Αμερικανός Στρατιώτης». Λέει για μια μεγάλης ηλικίας Γερμανίδα γυναίκα, και ένα νεαρό Τούρκο εργάτη. Παντρεύονται, και μια μέρα η γυναίκα βρίσκεται δολοφονημένη. Κανένας δεν γνωρίζει ποιος είναι ο δολοφόνος – εάν είναι ο σύζυγός της ή κάποιος από τους Τούρκους συναδέλφους του. Αλλά δεν θέλω να πω την ιστορία έτσι όπως έγινε στην πραγματικότητα. Θέλω να δώσω την ευκαιρία στον νεαρό Τούρκο και την μεγαλύτερή του Γερμανίδα να ζήσουν μαζί. Σε διαφορετική στιγμή, θα είχα πει την ιστορία έτσι όπως ακριβώς έγινε. Ξέρετε, ότι η μεγάλη γυναίκα πεθαίνει επειδή η κοινωνία δεν την αφήνει να ζήσει με ένα νεαρό αλλοδαπό. Αλλά τώρα με ενδιαφέρει πιο πολύ να δείξω πώς οι άνθρωποι μπορούν να αντισταθούν και να τα καταφέρουν, παρά τις αντιξοότητες. Σήμερα τείνω να σκέφτομαι ότι αν απλώς αναπαράγει αυτές τις καταθλιπτικές συνθήκες, παράλληλα τις δυναμώνει. Γι' αυτό κανείς οφείλει να τις παρουσιάσει με τέτοιο διαφανή τρόπο ώστε οι άνθρωποι να αποκτούν επίγνωση ότι αυτές οι συνθήκες μπορούν να ξεπεραστούν».

Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, 1973

Προλογίζουν η μουσικός και ηθοποιός Τάνια Τσανακλίδου και ο σκηνοθέτης Σίμος Κακάλας

21:00 **Ο ΑΛΙ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ**
ALI IM PARADIES / MY NAME IS NOT ALI (2011, 92')
της Βιόλα Σάφικ

Ο μαροκινός καταγωγής Ελ Χέντι Μπεν Σάλεμ βρέθηκε νεκρός στις 15 Μάη του 1976, στο κελί μιας γαλλικής φυλακής. Ένα χρόνο πριν είχε κερδίσει τον πρωταγωνιστικό ρόλο στο θρυλικό «Ο Φόβος Τρώει τα Σωθικά», είχε υπάρξει συνεργάτης και εραστής του Φασμίντερ, είχε ήδη στο ενεργητικό του ένα γάμο και δύο παιδιά και ακολουθούσε από νωρίς μια τυχοδιωκτική διαδρομή που τον μετέφερε από την Τυνησία στη Γαλλία και από εκεί στη Γερμανία. Επιχειρώντας να ανοίξει δρόμο ανάμεσα στις πολυάριθμες εικασίες που συνόδεψαν τη ζωή και τον θάνατο ενός από τους πιο αξιωματικούς ερμηνευτές του Φασμίντερ, η δημιουργός αυτού του ντοκιμαντέρ αναζητά την αλήθεια μέσα από συνεντεύξεις με συνεργάτες του σκηνοθέτη και την οικογένεια του θποποιού, καταλήγωντας σε ένα αποκαλυπτικό πορτρέτο για μια από τις πιο αιγυπτιακές φιγούρες που διασταυρώθηκαν ποτέ με το σνεμά του ριζοσπαστικού Γερμανού.

Προλογίζει ο ηθοποιός Κωστής Καλλιβερετάκης

19:00 ΜΑΡΘΑ / MARTHA (1973, 116')

Η Μάρτα είναι γύρω στα τριάντα όταν γνωρίζει τον Χέλμουτ. Ποιος είναι αυτός ο άντρας, ρωτά μια συνάδελφος στην βιβλιοθήκη όπου εργάζεται. Αυτός, λέει η Μάρτα, είναι ο άντρας που θα παντρευτώ. Η Μάρτα και ο Χέλμουτ παντρεύονται το συντομότερο δυνατόν και μετακομίζουν σε ένα σπίτι. Ο Χέλμουτ θέλει να κάνει την Μάρτα ευτυχισμένη, κι εκείνη είναι. Αγαπάει τον Χέλμουτ – έναν δυνατό, ανεξάρτητο, κυρίαρχο άντρα – ο οποίος την συναρπάζει ακριβώς επειδή της επιβάλλεται. Ο Χέλμουτ εξημερώνει σταδιακά την Μάρτα και την διαμορφώνει με βάση τις δικές του αυταρχικές ιδέες για το πώς την θέλει, κλονώντας την υποτακτική. Σταδιακά η αγάπη της Μάρτα για τον Χέλμουτ μετατρέπεται σε έναν φόβο, ο οποίος όλο και δυναμώνει, όσο κι αν εκείνη προσπαθεί να τον παλέψει.

«Από όλες τις ταινίες που έχω κάνει με τον Φασμίντερ μέχρι στιγμής, αυτή εδώ μου αρέσει περισσότερο. Με το "Martha" είχαμε πολύ χρόνο στη διάθεσή μας, δεδομένου πάντα του αστραπιαίου τρόπου δουλειάς του Φασμίντερ: 26 μέρες γυρίσματος! Εκείνος ήθελε να τραβήξω όλη την ταινία με μονάχα έναν φακό, χωρίς να χρησιμοποιώ ζουμ. Τηρήσαμε τον συγκεκριμένο κανόνα με πολύ λίγες εξαιρέσεις. Παρά τις νέες προσπάθειες που

απαιτούσε ένας τέτοιος περιορισμός, συνειδητοποίησα ότι αυτός ο τρόπος κινηματογράφησης θα έδινε στην ταινία μια ακαμψία και ταυτόχρονα μια ολοκλήρωση η οποία δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί με κανέναν άλλον τρόπο. Ήταν κάτι δύσκολο, αλλά απίθανο όμορφο».

Μίκαελ Μπάλαους, διευθυντής φωτογραφίας, 1974

Προλογίζει ο κριτικός Μανώλης Κρανάκης

21:00 ΕΦΙ ΜΠΡΙΣΤ
FONTANE EFFI BRIEST (1973, 141')

Η 17χρονη Εφί Μπριστ είναι παντρεμένη με έναν αριστοκράτη, είκοσι χρόνια μεγαλύτερό της, και βιώνει τρομερή μοναξιά στο καινούργιο της περιβάλλον, ένα μικρό παραθαλάσσιο θέρετρο στην Βαλτική. Είναι δυστυχισμένη χωρίς να μπορεί ποτέ πραγματικά να το παραδεχτεί, γιατί δεν αισθάνεται πραγματική αγάπη από τον άντρα της, παρά την τρυφερότητα που εκείνος της δείχνει. Όλα πρόκειται να ανατραπούν, ωστόσο, όταν η Εφί ερωτεύεται έναν ταγματάρχη φίλο του συζύγου της.

«Αυτή δεν είναι μια γυναικεία ταινία, αλλά μια ταινία για τον Τέοντορ Φοντάνε, για την στάση ενός μυθιστοριογράφου απέναντι στην κοινωνία μέσα στην οποία έζησε. Δεν είναι μια ταινία που διηγείται μια ιστορία, αλλά μια ταινία που προσπαθεί να καταλάβει μια συμπεριφορά. Είναι η συμπεριφορά κάποιου που βλέπει μέσα από τα λάθη και τις αδυναμίες της κοινωνίας στην οποία ζει, τις οποίες και κατακρίνει, αλλά παρ'όλα αυτά αναγνωρίζει τη νομιμότητα αυτής της κοινωνίας για τον εαυτό του. Το δικό μου πρόβλημα δεν ήταν να κάνω μια ταινία που λαμβάνει την έγκριση του κοινού – το πρόβλημά μου ήταν να κάνω ευκολοδιάκριτη την στάση μου απέναντι στην κοινωνία στην οποία ζω, προσπαθώντας ταυτόχρονα να κάνω μια ταινία για τον Φοντάνε».

Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, 1974

Προλογίζει ο σκηνοθέτης Τάκης Σπετσιώτης

19:00 Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑ ΜΠΡΑΟΥΝ
DIE EHE DER MARIA BRAUN / THE MARRIAGE OF MARIA BRAUN (1978, 120')

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Χέρμαν και η Μαρία Μπράουν παντρεύονται στο ληξιαρχείο, το οποίο έχει μόλις χτυπηθεί από μια βόμβα. Μετά τον πόλεμο, το 1945, η Μαρία περιμένει εξακολουθητικά τον άντρα της να γυρίσει από το μέτωπο μέχρι που ένας φίλος καταφτάνει με τα νέα του θανάτου του. Η Μαρία ξεκινάει μια σχέση με τον Μπιλ, έναν μαύρο Αμερικανό στρατιώτη. Ενα βράδυ, όταν ετοιμάζονται να πάνε στο κρεβάτι, ο Χέρμαν εμφανίζεται στην πόρτα...

«Με τον "Γάμο" ο Φασμίντερ αποδρά από τον γυάλινο κύβω των σινεφίλ. Η ταινία προδίδει πολλές διαφορετικές επιρροές, που κυμαίνονται από την "Περιφρόνηση" του Γκοντάρ στον Μπρεχτ και τον Φρανκ Βέντεκιντ μέχρι και τον Ντάγκλας Σερκ – παρ'όλα αυτά, την ίδια στιγμή, πρόκειται περί αυθεντικής δουλειάς, επικής και ποιητικής ποιότητας, η οποία μεταχειρίζεται όλους τους χαρακτήρες που εμφανίζονται και που εμπλέκονται στις διαμάχες με πολύ σεβασμό. Μια ιδιαίτερη ισχύς αυτής της ταινίας, η οποία την τοποθετεί σε παρόμοιο επίπεδο με το "Senso" του Βισκόντι και ακόμα και ταινίες του Μουρνάου, είναι η ισότητα με την οποία αντιμετωπίζει τόσο τους αρσενικούς όσο και τους θηλυκούς ήρωες: αυτό είναι κάτι που κανείς βρικόκει πολύ σπάνια. Ο Φασμίντερ αγαπάει τους άντρες και τις γυναίκες και κρατείται μακριά από σωματικές διακρίσεις. Η γύμνια του μαύρου στρατιώτη, του οποίου το σώμα δεν είναι ούτε ιδιαίτερα μυώδες ούτε ιδιαίτερα καλλίγραμμο, έχει την ίδια ομορφιά με το σώμα της παχιάς ηλικιωμένης μάγισσας στη "Μέρα Οργής" του Καρλ Ντράγιερ».

Φρανσουά Τριφύ, Cahiers du Cinema, 1980

Προλογίζει η βουλευτής και δημοσιογράφος Λιάνα Κανέλλη

21:30 ΛΟΛΑ / LOLA (1981, 113')

Το 1957, ο ενάρετος και παλαιών αρχών επικεφαλής μιας στεγαστικής εταιρείας μετακομίζει σε μια μικρή πόλη της βόρειας Βαυαρίας και αφήνεται να παρασυρθεί από τον έρωτά του για μια ντόπια πόρνη, τη Λόλα, την οποία είχε πρωτογνωρίσει ως Λουίζ, χωρίς να υποψεύεται τίποτα σχετικά με την διπλή της ύπαρξη.

«Η "Μαρία Μπράουν" και η "Λόλα" είναι κομμάτια ενός ευρύτερου στοχασμού πάνω στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας διεκολώνοντας την κατανόηση αυτής της παράξενης, δημοκρατικής δομής – συμπεριλαμβανομένων των ρίσκων και των κινδύνων. Είναι, ωστόσο, ταινίες για την χώρα όπως είναι σήμερα. Προκειμένου να καταλάβει κανείς το παρόν, τι έχει απογίνει η χώρα μας και τι μπορεί ακόμα να απογίνει, πρέπει κανείς να καταλάβει ολόκληρη την ιστορία ή να έχει συμβιβαστεί μαζί της».

Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, 1980

Προλογίζει η κριτικός Λήδα Γαλανού

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικόν και Καποδιστριακόν
Πανεπιστήμιον Αθηνών

Organic Wines of Lesvos
www.methymnaem.com